

le virksomheders, ligesom man måtte tage højde for den finansielle sektors forskellige struktur i medlemslandene.

Direktivbestemmelsen har været kritiseret fra internationalt hold, hvor man finder udeholdelse af virksomheder af konsolideringen skadelig og foreslår andre måder at løse de eventuelle forskelle på, typisk ved yderligere oplysning. Der er direkte modstrid mellem IAS 27 og direktivet på dette punkt. Europa-kommissionen har som konsekvens heraf nedtonet betydningen af artikel 14, således at det indskærpes, at bestemmelsen kun skal bruges meget sjældent, jf. her Europa-kommissionens Fortolkningsmeddelelse af 20. januar 1998, afsnit 57 og 58. Der har været forsøg på at udnytte den brede formulering til uretmæssigt at udeholde virksomheder af koncernregnskabet. Forslaget søger derfor at stramme bestemmelsen ved at konkretisere de typiske anvendelsestilfælde – finansielle virksomheder – og blot lade en mulighed stå åben for situationer, der ligger tæt op ad typetilfældene.

Bestemmelsen i gældende lov om, at virksomheder, som udeholdes fra konsolideringen efter stk. 3, skal måles efter indre værdis metode bortfalder, da værdien af kapitalandele i dattervirksomheder fremover under alle omstændigheder skal måles efter denne metode i årsregnskabet og overføres til koncernregnskabet, jf. forslaget § 84, der via § 119, stk. 1, gøres anvendelig på koncernregnskabet.

Til § 115

Forslagets § 115 viderefører gældende lovs § 57 med hensyn til koncernreglernes hovedprincip: det såkaldte past-equity-princip. Dette fastslår, at de konsoliderede virksomheders aktiver, forpligtelser og egenkapital, økonomiske stilling samt resultatet fra koncernetableringstidspunktet skal beskrives, som om de tilsammen udgør en enkelt virksomhed.

Formålet med aflæggelse af et koncernregnskab er at tilgodese behovet hos koncernens interessegrupper for oplysning om hele koncernens økonomiske udvikling uden hensyn til de grænser, som internt afstikkes af den juridiske strukturering. Koncernen udgør reelt en økonomisk enhed, hvis regnskab meget ofte er mere relevant for regnskabsbrugerne end modervirksomhedens årsregnskab. Den ofte betydelige samhandel og væsentlige mellemværender m.v. mellem virksomhederne nødvendiggør en samlet oversigt, som kun et konsolideret regnskab giver. De seneste årtiers udvikling hen imod stadig større og ofte mere komplekse koncerner betyder, at regnskabslæseren har

fået et stigende behov for et dokument, som kan give et samlet overblik.

Til § 116

Forslagets § 116, stk. 1, slår på samme måde som § 11 i gældende årsregnskabsbekendtgørelse fast, at koncernregnskabet skal slutte samme dato som modervirksomheden, og at koncernen dermed også skal have samme regnskabsår som modervirksomheden. Dette er en implementering af 7. direktivs artikel 27.

Hvis dattervirksomhedens balancedag ligger mindre end tre måneder forud for modervirksomhedens balancedag, accepteres det efter *stk. 2*, at dattervirksomhedens balance uden videre anvendes i konsolideringen. Her skal der oplyses særskilt om betydningsfulde hændelser i den mellemliggende periode, jf. forslaget § 125, stk. 2, nr. 2. Herved undgår dattervirksomheden at skulle udarbejde endnu en balance pr. moderselskabets balancedato. Den bedste løsning er naturligvis, at de to virksomheder har samme balance-dato og forslaget § 15, stk. 4, foreskriver da også, at de to datoer så vidt muligt skal være ens.

Er den mellemliggende periode imidlertid mere end tre måneder, bliver dattervirksomheden under alle omstændigheder nødt til at udarbejde et perioderegnskab pr. koncernens – dvs. modervirksomhedens – balancedato til brug for konsolideringen

Til § 117

Forslagets § 117, stk. 1, 1. pkt., beskriver sammen-dragsmetoden, hvor ensartede poster i de konsoliderede regnskaber lægges sammen post for post. Bestemmelsen viderefører gældende lovs § 58, stk. 2, samt gældende årsregnskabsbekendtgørelses § 14, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 1, 2. pkt., kræver, at der sker de tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for koncernregnskaber. Det vil navnlig være tilfældet med hensyn til omklassifikationer, fordi nogle poster får en anden rolle i koncernsammenhæng, end hvis de kun betragtes ud fra det enkelte selskabs synsvinkel. Endvidere forekommer der i koncernregnskabet poster, som ikke findes i årsregnskabet, f.eks. minoritetsinteressers andel af egenkapital og resultat.

Da koncernregnskabet beskriver koncernen, kan resultater af dattervirksomheders aktiviteter fra før koncernetableringen ikke indregnes i koncernresultatet, jf. *stk. 2*. På tilsvarende måde skal resultatet fra dattervirksomheden kun indgå frem til det tidspunkt, hvor koncernforholdet ophører, f.eks. fordi dattervirksomheden afhændes, jf. *stk. 3*.